

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **S.M.I.B.**, G. č. X., zastúpeného JUDr. J. B., advokátom v B., P. č. X., proti povinnému **Z. M. – P.**, IČO: X., K., P. č. X., **pre vymoženie 5.000,- Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Komárne pod sp. zn. 9 Er 120/2005, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. apríla 2007, sp. zn. 5 CoE 33/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie oprávneného **o d m i e t a .**

Povinnému a súdnemu exekútorovi JUDr. V. K. sa nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno uznesením z 26. februára 2007, č.k. 9 Er 120/2005-13 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie v zmysle poverenia Okresného súdu Komárno č.: X. poveril súdneho exekútora Mgr. J. K., exekútorový úrad B., Š. č. X.. Súdnemu exekútorovi JUDr. V.K. (X.) súd priznal trovy exekúcie vo výške 1.380,- Sk, ktoré zaviazal zaplatiť povinného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia JUDr. V.K., Exekútorový úrad B., L. č. X..

Na odvolanie súdneho exekútora JUDr. V.K., čo do výroku o trovách konania, Krajský súd v Nitre uznesením z 27. apríla 2007, sp. zn. 5 CoE 33/2007 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že trovy exekúcie priznané súdnemu exekútorovi JUDr. V. K. (X.) vo výške 1.380,- Sk zaviazal zaplatiť oprávneného do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia súdnemu exekútorovi JUDr. V.K., Exekútorový úrad B., L. č. X..

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dňa 21.8.2007 dovolanie oprávnený, ktorý ho navrhol zrušiť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Zároveň žiadal potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. V dôvodoch dovolania podrobne rozoberal právne pochybenia odvolacieho súdu. Poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 19/05, z odôvodnenia ktorého vyplýva nesprávnosť právneho názoru odvolacieho súdu.

Povinný sa k dovolaniu oprávneného nevyjadril.

Súdny exekútor JUDr. V.K. navrhol dovolanie oprávneného ako nedôvodné zamietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania oprávneného z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na tú skutočnosť, že podľa ustálenej súdnej praxe skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, a nie dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania oprávneného nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie oprávneného ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd nepriznal povinnému a súdnemu exekútorovi ako úspešným účastníkom náhradu trov dovolacieho konania z dôvodu, že im žiadne nevznikli a ani nepodali návrh na ich priznanie (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2008

JUDr. Vladimír Magura, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: